

Uduelighed i hans Gerning, forelægges Sagen for Lægeraadet". Det er altsaa den Myndighed, som skal skride ind. Men hvem har nu siddet inde med Kendskab til, at der foregik saadanne Ting, som faldt ind under § 7 i Loven af 30. April 1909? Det er ikke bevist, at Stadslæge Hoff har siddet inde med dette Kendskab, han synes ikke at have vidst det. Der er i alt Fald ikke klaget til ham, det er ikke oplyst under Sagen, og hvis det var sket, vilde man sikkert have gjort opmærksom derpaa. Men der er andre, som have siddet inde med dette Kendskab, nemlig de Herrer Klagere: Professor Rovsing og de tre andre Herrer af „Hospitalstidende“s Redaktion, der er de Herrer, som have attesteret Klagerne, der er Dr. Levy, Overlæge Ludvig Nielsen og Overlæge Rasch, og der er for Resten flere, som synes at have siddet inde med denne Viden. Læger, som staa i Spidsen for store Foretagender, og som i Virkeligheden have et stort Ansvar og ere sig dette bevidst — det maa de være ifølge deres Stilling —, have været vidende om, at der under Københavns Kommune var ansat Mænd, som efter deres Mening udførte deres Embedsgering paa en saadan Maade, at de faldt ind under § 7 i Loven af 30. April 1909, men de have ikke klaget, ikke med et Ord have de henledet Myndighedernes Opmærksomhed herpaa. Det vilde være en Fornærmelse mod de Herrer at gaa ud fra, at de ikke have Kendskab til den omtalte Paragraf, som omhandler Tilsyn med Lægeforhold. De have kendt den og have set paa dette efter deres Mening forargelige Forhold, men have ikke skredet ind, ikke en eneste Gang. De havde blot at sende en Klage til Sundhedsstyrelsen med de Oplysninger, som nu ere fremsatte, og denne vilde da have skredet ind — jeg antager, at den vilde have været lige saavidkær til at skride ind under Dr. Muus' Forsæde, som den har været under den fungerende Formands Ledelse og under Ledelse af de fra Lægernes Side tilforordnede, jeg kan ikke tænke mig, at det skulde være anderledes. Ikke desto mindre have altsaa de Herrer, Professor Rovsing og den Klike, som nu har følt sig i saa høj Grad ilde berørt af Dr. Muus' Afskedigelse, siddet inde med denne Viden og have ikke foranlediget, at disse Læger afskedigedes i Tide. Jeg gaar naturligvis ud fra, at de vilde være blevne afskedigede, hvis det ved Undersøgelsen viste sig, at Forholdene vare, som de ere skildrede i de foreliggende Klager. Sundhedsstyre-

sens nuværende Ledelse anser deres Færd for at være saaledes, at de bør afskediges, den har henvendt sig til den højtærede Minister, som, saa vidt jeg har forstaaet det, har sagt, at Betingelserne ikke vare til Stede. (Justitsministeren: Nej, jeg har ingenting svaret). Jeg har altsaa forstaaet Skrivelsen saaledes, men jeg skal ikke komme ind herpaa. Men paa Grundlag af en Udtalelse i Aktstykket har det ærede Medlem fra Ringsted i Gaar bebrejdet Ministeren, at han har været en Hindring for, at der blev skredet ind mod ham. Det ærede Medlem fra Ringsted talte i Befolkningens Navn, paakaldte den Interesse, denne Sag havde for Befolkningen, gjorde sig til Befolkningens Talsmand. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at vi ere i højeste Grad interesserede i, at Lægeforhold lige saavel som andre Forhold og navnlig da alle Sundhedsforhold administreres og varetages saa godt, som ske kan, af dem, der forestaa dem, saa godt, at faa eller ingen Fejltagelser finde Sted, og at Befolkningen ikke bliver gjort til Genstand for daarlig Behandling, men dersom det ærede Medlem er enig med mig deri, maa han med mig rette sin Anke mod den Klike, som har siddet med Kendskab til de Forhold, der ere fremdragne under denne Sag, uden at skride ind, uden at henlede de rette Myndigheders Opmærksomhed herpaa. Ellers kan jeg ikke se, at det ærede Medlems Aktion i denne Sag i Virkeligheden er alvorlig ment, for saa vidt det ærede Medlem har Ret i, at det er Befolkningens Interesse, han har gjort sig til Opgave at varetage. Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott). Jeg har i Dag set et Blad skildre hans Tale ved at sige, at den virkede ved en vis naiv Kraft. Jeg tror, det er rigtigt. Ogsaa jeg havde et Indtryk af, at det var noget usædvanligt her skete. Om der just var saa megen Naivitet i Talen, skal jeg lade være usagt, den Opfattelse faar staa for Bladets Regning, men Kraft var der, jeg vil endog sige: Voldsomhed. Det forekommer mig, at jeg sjældent, i hvert Fald ikke i de senere Aar, har hørt her et saa voldsomt Angreb fremsat som det, der i Gaar fremsattes mod den højtærede Justitsminister af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds. Der er et Forhold ved dette, som jeg ikke kan lade være med at interessere mig for, skønt jeg indrømmer, at det er noget, som Offentligheden ikke har Krav paa at faa Besked om, det kan jo være en Partihem-